

[Kirkeministeren.]

lige ikke bør foregribes her, men overlades til lønningskommissionens overvejelse. Derimod er spørgsmålet om anvendelsen af hjælpepræsterne uden for de hidtidige områder et kirkeligt spørgsmål, som antagelig kan overvejes bedre ved særskilt behandling som her foreslået end gennem lønningskommissionen.

Med hensyn til forslaget om ydelse af befordringsgodtgørelse og flyttegodtgørelse til de honorarlønnede hjælpepræster skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, der formentlig giver tilstrækkelige oplysninger om begrundelsen for de foreslåede ændringer, og det samme gælder forslaget om ændring af reglen om valg af læge medlemmer til provstiudvalgene. Det siger sig selv, at den gældende bestemmelse, hvorefter valget skal foretages umiddelbart efter menighedsrådsvalgene, må betragtes som temmelig u hensigtsmæssig, idet nylig tiltrådte menighedsrådsmedlemmer ikke kan ventes på forhånd at være fuldt fortrolige med den gældende organisation af provstiudvalgene.

De hidtidige bestemmelser om lønudbetaling ved den første udnævnelse som tjenestemand i folkekirken har hidtil afvejet noget fra de i tjenestemandsløven fastsatte. De for præsterne gældende regler kunne synes mindre gunstige for tjenestemanden end tjenestemandsløvens regler. Men i praksis har de særlige for præsterne gældende regler normalt været meget rimelige, idet præsterne ved førsteudnævnelse bl. a. på grund af, at de i de sædvanlige tilfælde først skal ordineres, forinden præstestillingen kan tiltrædes, ikke med det samme vil kunne påbegynde deres tjenestegerning. I den seneste tid er der imidlertid indtruffet et tilfælde, hvor den ifølge præstelønningsloven gældende bestemmelse har virket åbenbart urimelig, med den konsekvens, at man måtte søge særlig hjemmel til at afføde den indtrådte vanskelighed. Under disse omstændigheder har jeg fundet det rettest at søge gennemført de for tjenestemænd i almindelighed gældende principper for lønudbetaling også for folkekirkens præster.

Må jeg med disse bemærkninger anbefale dette lille lovforslag til det høje tings velvilje, idet jeg blot bemærker, at jeg selv-

følgelig er beredt på, om det ønskes, i et udvalg at drøfte enkelthederne og give nærmere oplysninger, som måtte skønnes fornødne.

Idet jeg fremsætter *forslag til lov om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen i København og på Frederiksberg*, skal jeg i det hele henvise til mine bemærkninger til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m., der lige så vel gælder det her foreliggende forslag.

Det har hidtil været de samme honorarsatser, der har været gældende for hjælpepræsterne, hvad enten de virkede i hovedstaden eller provinsen; og de samme grunde, der taler for en udvidet adgang til beskikkelse af hjælpepræster uden for København og Frederiksberg, motiverer en tilsvarende adgang for hovedstaden.

Jeg skal derfor tillade mig også at anbefale dette lovforslag til det høje tings velvilje.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1935 vedtaget konvention om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig*.

Med den fortsatte tekniske udvikling og den deraf følgende arbejdsløshed har spørgsmålet om nedsættelse af arbejdstiden længe været aktuelt. Kravet om syv timers arbejdsdag blev allerede rejst før sidste verdenskrig, og ved de seneste overenskomstforhandlinger har arbejdstidsforkortelsen været et af hovedspørgsmålene.

For at fremme bestræbelserne på at få arbejdstiden nedsat har den kommunistiske gruppe i sidste folketingsår i begge samlinger stillet forslag om, at folketinget skulle give tilslutning til konventionen om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig, og om, at regeringen skulle lade udarbejde og fremsætte forslag om indførelse af lovfæstet arbejdstid på 44 timer ugentlig for lønarbejdere.

En sådan lovfæstet arbejdstid ville i allerhøjeste grad have lettet de nu fore-